

MAMI, POSLECHNEĀ , NEBO...

PĀĭtek, 21 Ā™Ā-jen 2016

Dobrý den, moje dcera má šestiletou a tĀ™íletou dceru. Ā½ijí s námi ve společné domácnosti. Dcera na nic nepĀ™ispívá. Jídlo a obleĀ•ení, včetně, co vnuĀ•kám koupíme, bere jako samozĀ™ejmnost. Starší vnuĀ•ku jsuĀ½ brala na výlety, dovolenou a tak podobně. TeĀ• má dcera pĀ™ítele, který má bydlištĀ½ jinde, a ten po mĀ½ chce, a si vnuĀ•ky brala obĀ½ dvě. Ā½e prý jinak mi nebudou pĀ½Ā•ovat ani tu starší vnuĀ•ku...

Já chápu, Ā½e chtějí být sami, ale nemĀ½Ā½ou mne pĀ™eci takhle vydírat... ChtĀ½la bych poradit co mám dělat. Nechci holĀ•iĀ•kami pĀ™íjít, ale nechci se nechat od dcery a jejího pĀ™ítele takhle vydírat, aby mi takhle vyhroĀ½ovali.

DĀ½kuji za odpověď, za radu. MARIE O D P O V Āš Āž :

Milá Maruško,

absolutně tĀ½ chápu. Ale být tebou, tak bych se nebála... Podívej se, je to pĀ™esně tak, jako bohuĀ½el ve vĀ½tšpĀ™ípadĀ½: tvoje dcera udĀ½lá cokoli, aby ho neztratila. TakĀ½e je v jeho vlekku. Ale - vzhledem k tomu, Ā½e vlastně máš "na krku" veškeré jejich zabezpeĀ•ení - bydlení, jídlo, obleĀ•ení... a s tou starší holĀ•iĀ•kou i velké výlety, tak bych se na tvém místě nebála. ProstĀ½ dceĀ™i jednoznaĀ•ně Ā™ekni: OK, vidím, Ā½e to takhle dál nejde, neradím si a já rozhodně nechci stát tvému štĀ½stí v cestĀ½, takĀ½e od prvního se k němu i s holĀ•iĀ•kama pĀ™estĀ½ huj a já ti slibuju, Ā½e si je budu brát obĀ½. Dejme tomu jednou za týden, souhlasíš, milá dcero má? No, nevím nevím, co by jí na to ten její soupostelník Ā™ekl, kdyby mu oznámila, Ā½e z tvého krku se povĀ½sí na jeho... Ale být tebou, tak bych na tom alespoĀ½ nějakou dobu trvala. ProtoĀ½ tohle jednání si opravdu nezaslouĀ½íš!!!

d@niela